

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה חמישית | כסלו תשע"ה, גיליון מס' 61

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

בא לך להיות עשיר?

כפרי פשוט, הגיע לראשונה בחייו אל העיר הגדולה. בסקרנות רבה הסתובב ברחובות, כשכולו מוקסם ומרותק למראה חיי העיר הסואנים והמעניינים. והנה, הגיע הכפרי ליד בית הדואר. הוא רואה אדם נכנס ונותן לפקיד כמה מטבעות, ובתמורה נותן לו הפקיד מזוודה גדולה. לאחריו נכנס אדם נוסף, וגם הוא שילם לפקיד מספר מטבעות וקיבל חבילה גדולה. השתומם מאוד מיועזו הכפרי, הכיצד נותן הפקיד חבילות כה גדולות תמורת סכום כסף קטן? בסקרנותו, ניגש אל בעל המזוודה ושאל אותו: "אמור נא לי, מה יש לך במזוודה?". "אריגים יקרים", ענה האיש. ניגש אף אל בעל החבילה, ושאלו לתוכן חבילתו, והלה ענה כי יש בחבילתו מוצרי חשמל יקרים. כששמע הכפרי המופתע, כי בסכומי כסף כה קטנים אפשר לקנות סחורות כה יקרות, "הבין" כי נקרתה לפניו מציאה של ממש, אולי איזו מכירת חיסול הזדמנותית. הוא חשש פן יחסלו את יתר המזוודות, ולכן רץ כל עוד נפשו בו אל הפקיד, הושיט לו סכום כפול מזה ששילמו השניים הקודמים לו, וביקש מן הפקיד שתי חבילות...

הנשמה", מוסיפים לעצמם שעות נוספות, ועוד עבודה מן הצד... האם תשלום גדול יותר של 'מכס' להם חבילות גדולות יותר של פרנסה? צחוק עצוב עוד יותר מזה, אם חס ושלום עוסק האדם בהשתדלות אסורה, כגון שעובד חלילה בשבת, או גוזל בעסקיו. הרי בכך, לא רק שלא יקבל חבילות גדולות יותר, אלא הוא עלול חלילה אף לעכב או למנוע את משלוח החבילות שיועדו משמיים עבורו.

כללו של דבר: אדם צריך לעשות השתדלות סבירה, לפי דרגתו. עליו לצאת ולעבוד בכדי לקבל את הפרנסה שקצבו לו משמיים. והנה, קיימת כאן הטעייה מבלבלת ולא פשוטה: הוא עובד ומשתדל, ולמראית עין נראה, כי השתדלותו ועבודתו הם אלו שמביאים לו את הפרנסה. אך על האדם לדעת ולהבין, שאין זו אלא טעות אופטית, לאמיתו של דבר - פרנסתו ניתנת לו אך ורק מידו הפתוחה של הקב"ה! זהו המבחן: עשה השתדלות, זוהי חובתך, אך דע שאין השתדלותך היא זו שמביאה לך את פרנסתך!

מצוות השמיטה בשנה השביעית

זהו אחד הטעמים למצוות השמיטה בשנה השביעית - השנה בה אנו נמצאים: הקב"ה הביא את עם ישראל אל ארץ ישראל - "ארץ טובה ורחבה", "ארץ זית שמן ודבש...". יושב עם ישראל בארצו, "איש תחת גפנו ותחת תאנתו", עוסקים בעבודות האדמה, וברוך ה' רואים יבול משובח, פירות מעולים. שמחת ההצלחה של החקלאי, בראותו יבולים יפים, עלולה לגרור אותו בקלות לייחס את כל ההצלחה לעצמו: הרי בחריצות ובמסירות עיבד את שדותיו, במומחיות ובמקצועיות דיע כיצד להילחם בתופעות מזג האוויר ומזיקים למיניהם. ורק לאחר עבודה מפרכת ומתכוננת היטב, זוכה הוא לראות יבולים יפים!

באה מצוות השמיטה, ונותנת לאדם פסק זמן של מחשבה, להבין ולראות, כי מי שעומד מאחורי כל ההצלחות - הוא רק ה' יתברך. הנה, דווקא בשנה השישית, שבה היבול אמור להיות דל ביותר, מאחר שהאדמה חלשה מאד, לאחר שש שנים רצופות שהארץ

הפקיד בחן את ההלך בתימהון, ומשהבין כי עומד לפניו כפרי פשוט ונבער, שאינו מתמצא בחיי העיר, נעתר להסביר לו, שמזוודות אלו נשלחו לאנשים מסוימים, ושייכות הן להם בלבד, וכי בכל מחיר שבעולם לא יהיה ראוי למסור שום מזוודה לאדם זר! כאן רשאים לקבל חבילות רק אותם אנשים שנשלחו להם מזוודות מוקדמות. אלא שעליהם לשלם דמי מכס בלבד, כדי לפדות את המשלוח...

במה דברים אמורים? לכל אחד ואחד מאיתנו שולח הקב"ה 'חבילה' של פרנסה, קוצב לו בדיוק את מה שמגיע לו. והנה, כדי 'לפדות' את המשלוח, עלינו לשלם 'דמי מכס' - לעשות **השתדלות** ולעבוד לפרנסתנו. אולם, כל השתדלות, חריצות, עמל ויגיעה - לא יאפשרו לנו לקחת משלוח שאינו מיועד עבורנו! "אין אדם יכול לגעת במה שמוכן לחברו - אפילו כמלוא נימיה!".

אם כן, כמה מגוחכים הם אלה שעובדים מ"צאת החמה עד צאת

הצמיחה ללא הפסקה, דווקא אז יש לו יבול מבורך פי שלושה! ובשנה השביעית, למרות שאיננו עובד באדמה - יש לו ברוך ה' פרנסה. הוא אומר: כל ההצלחות מאת ה' הן, ורק אליו עינינו נשואות. **"וכי תאמרו: 'מה נאכל בשנה השביעית? הן לא נזרע ולא נאסוף את תבואתנו? וציוית את ברכתי לכם בשנה השישית, ועשית את התבואה לשלש השנים'."**

כאשר ישבו רוב עם ישראל על אדמתם, ומצוות השמיטה הייתה מן התורה, (בזמננו, מצוות השמיטה היא רק מדברי חכמים, ולכן אין את ההבטחה הנ"ל), הם זכו, פעם בשבע שנים, להיווכח באמת הזו במוחשיות, לראות זאת עין בעין! שש שנים - הם עובדים ומתפרנסים, ובשנה השביעית - הם לא עובדים, אבל... כן מתפרנסים! פרנסתם מצויה להם בדרך של ברכה מיוחדת, המובטחת לשומרי השביעית, ומוכיחה ברורות, מהו מקור הפרנסה האמיתי.

ולסיים בדיחה: אל הרב הגיע אדם ביש מזל, ותינה לפניו את צערו: פרנסתו דחוקה מאוד, מן הבוקר עד הערב עובד הוא בחנותו, ולבסוף, מאזן השנה מגלה שאך הפסדים היו נחלתו! "ואיך היה המצב בשנה שעברה?", שאל הרב. "קשה מאד הפסדים עצומים", משיב הלה. "ולפני שנתיים ושלוש שנים?", חזר הרב ושאל. "כבוד הרב, מאז שירשתי את החנות מאבי, לא הייתה לי שנה אחת שאוכל להצביע עליה כשנה רווחית!". "אם כן, תסגור את החנות!", פסק הרב. כששמע זאת, קם אותו אדם על רגליו, ואמר בפנים חמורות: "כבוד הרב, אם אסגור את החנות - מאין אתפרנס?!"

בדיחה יפה, אך לא רק הלצה. למעשה, טמונה כאן תפיסה, שקיימת אצל מרבית האנשים: החנות, העסק, העבודה - הם אלו שמפרנסים. **האם זה נכון?** (המאמר והסיפורים בעמוד זה מתוך החוברת הנפלאה "השביעית בהלכה ובאגדה" 02-5802398).

סיפורי ניסים שאירעו לשומרי שביעית

סיפר הרב שניאור זלמן רווח שליט"א: "בשנת השמיטה, תשנ"ד, ירד באזור המועצה המקומית גזר - ברד חזק וכבד מאד. כידוע, כאשר הברד יורד, הוא משמיד כל פריחה ולבלוב של העצים, ואכן, בכל האזור ניזוקו הכרמים בסכום של כשמונה מיליון שקלים. אולם במושב בית עוזיאל שבו שומרים שמיטה כדת וכדין, על פי הוראתו ועידודו של מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, לא נפל אפילו לבלוב אחד, למרות שהברד החזק ירד שם כמו בכל האזור, והיה זה לפלא... כאשר סיפרתי את הדברים לפני מרן זצ"ל שמח מאד, ואמר שזה ממש מה שנאמר בתורה "וציוית את ברכתי". שאלתי, הרי בזמן הזה שאין רוב ישראל בארץ ישראל, והשמיטה היא מדרבנן, הבטחה זו אינה תקפה, (סמ"ע חו"מ סי' סז סק"א)? השיב לי מרן זצ"ל: "בכל זאת, בזכות מסירות הנפש של החקלאים השומרים שביעית, זכו לנס הזה". (ליקוט יוסף שביעית בפתיחה).

על פלא נוסף שהתרחש במושב קוממיות בשנת השמיטה, מספר הרב בנימין מנדלסון, באגרת שכתב: "בחדשים הראשונים של שנת השמיטה תשי"ט, היו בשדות - ירקות שנזרעו לפני השביעית, וצמחו בשביעית, אשר מותר לקוצרם בשביעית, ולאוכלם בקדושת שביעית. והנה, ביום שיש אחד בארבע לרוב - לכפרים הסמוכים, ואנשי מקומנו באו אלי בחרדה, שיש סכנה גדולה של אכילת כל הנזרע, על ידי הארבה. אמרתי להם: "נראה את ישועת השם בזכות שמירת השמיטה". והנה, בא מתנה גדול של ארבה עד לגבול קוממיות, וכשאך הגיע לגבולנו תקף הפנו לנו עורף, וכלעומת שבאו כן הלכו, ולא נשאר ארבה אחד בכל גבולנו, ולא הזיקו מאומה. כשסיפרתי זאת לרב מבריסק זצ"ל, אמר כי זה מופת שצריכים לספר ולפרסם ברבים". (שם).

פסיכולוגיה יהודית - פסיכודרמה

כואבת? כועסת? מסתגרת במחשבות על מה שהיה או על מה שלא יהיה?

טיפול מלווה התחדשות לנשים, זוגות וילדים. הפרעות אכילה, התמכרויות, פחדים, טראומה ואובדן.

מטפלת מוסמכת בעלת המלצות רבות
צלצלו: 053-3354470 (תמרה)

<p>לעילוי נשמת עמיהו משה בן דינה ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת פליקס סעדני בן רחל שמחה אליון סימה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת אברהם מימוני ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>
--	---	---

צפירת הרגעה לימים קשים אלו

בימים אלו, הפחד והחשש מקונן בלב כל אחד ואחד מאיתנו, וכולנו חוששים מה ילד יום, ה' ירחם. כיצד נתנחם ונירגע? חי"ל גילו, שלפני בוא המשיח - יעברו ישראל ייסורים קשים הנקראים "חבלי משיח". והנה, כאשר אישה סובלת ב"חבלי לידה", היא ובעלה עצבים, אך כאשר הכאבים מתגברים הם לפתע מחייכים ושמחים. מדוע? כי יודעים הם שהגיעה עת הלידה, ועוד רגע קט הם יחבוקו תינוק חמוד. כך עלינו לדעת, שכאשר חבלי המשיח מתגברים, אות וסימן הוא שאנו עומדים על סף הגאולה השלימה, בביאת משיח צדקנו. יראו עיננו בביאת משיח צדקנו, ויגל לבנו בגאולה השלימה, בקרוב ממש, בחסד וברחמים, אמן.

כמו כן, בתוך החשיכה הגדולה חזינו ביצועות ורחמים גדולים: מסע ההרג בידי המחבלים המרצחים ימ"ש נמשך 7 דקות תמימות!! הירי והטבח היה מטווח קרוב ביותר, והמתפללים היו ללא אמצעי הגנה כלל. בדרך הטבע היו צריכים להיות פצועים ופצועים ח"ו. אך ה' ברחמי וברוב חסדיו, "דויד ירד לגנו, לערוגות הבושם, ללקוט שושנים", ולקט 4 שושנים בלבד!!

דבר נוסף, כדי להפחית לחץ ופחד, כדאי לנו להפנים את הידיעה ש"לכל כדור יש כתובת", ומי שלא צריך להיפגע לא נפגע, ומי שח"ו נגזרה עליו הגזירה, אין הוא יכול לברוח ממנה. יעידו על כך דבריו של מי ששימש כשליח ציבור בעת הטבח הנורא, הרב רון אילן, (חוזר בתשובה, טייס בצה"ל בעבר), בראיון לאתר הידרבות: "ראינו שהיו כאלה ששנים מתפללים במניין הזה, ובאורח פלא באותו בוקר נעדרו ממנו. אחד המתפללים למשל התעורר פתאום עם רגל נפוחה, ואחרי שאשתו הפצירה בו - החליט שלא ללכת לתפילה. היה גם מתפלל אחר, שהוא אדם בריא בדרך כלל, ומשום מה סבל כל הלילה מחום גבוה ולא יכל לישון, ולכן לא הגיע בבוקר לתפילה. מנגד, היו כאלה שאף פעם לא מתפללים שם, ודווקא באותו הבוקר הם, להם איזשהו סידור באזור, אז הם באו להתפלל שם, ומסרו את נפשם על קידוש ה', במעלות קדושים וטהורים. היה גם חבר שלי, שאיך שהוא שמע את כל המהומה, הוא ירד במדרגות לכיוון בית הכנסת, והמחבל כיוון כלפיו את האקדח וניסה לירות בו פעמיים, ומשום מה - האקדח פשוט לא ירה. וזה בדיוק אותו אקדח שרגעים ספורים מאוחר יותר הרג את המתפללים האחרים".

השוטר הדרוזי סייף זידאן - בצופן התנ"כי

לכבוד עלון "אור עליון"! ידוע על השוטר הדרוזי שהגן בגופו על המתפללים היהודים, ומחמת זה מת. קוראים לו סייף זידן. חיפשתי בצופן התנ"כי את המילים "סייף זידן", ומצאתי אותם, כאשר בתוך אותיות הצופן מופיע הפסוק "והרגו אותי ואותך יחי"ו!!! ומתחת לזה הפסוק "וחיתה נפשי בגלגל"!! מילים קצרות אלו מבטאות את מעשהו הנאצל. באותו מקום ממש נפגשות ג"כ המילים "פיגוע" ו"בחשון". וליד זה מופיעות ג"כ המילים "שוטר" ו"הציל" (המילה הציל באותו דילוג של המילה פיגוע). מעל זה יש ג"כ המילה "בניתורה" (זהו שמו של הבית הכנסת - בני תורה), אך לא רואים זאת בצילום הצופן. מצורף בזה צילום הצופן. אלה יכולים לפרסם זאת בעילום שם, לזיכוי הרבים. בהצלחה רבה!

דברי המערכת: היות ואין מקום לפרסם את תצלום הצופן, נכתוב כאן את עיקרי הצופן:

בדילוג של 42 אותיות מהאות ז' שבפסוק "ויאמר לזרעך" (בראשית י, ו), נקבל את המילה זידן.

בדילוג של 84 אותיות מהאות ס' שבפסוק "ויסע אברם" (בראשית י, ח), נקבל את המילה סייף.

האות י' השנייה של סייף, היא חלק מהפסוק "והרגו אותי ואותך יחי"ו." (י' ראשונה של "יחי"ו).

לא הגנה בפוגרום הרצחני. והסיבה לכך, משום שישנם אנשים, (לא מתפללי בית הכנסת הזה, חס ושלום), הגורמים לסילוק השכינה מבית הכנסת, על ידי שהם מדברים דברי חול בבית הכנסת. וכבר נפסקה ההלכה בשולחן ערוך (סימן קנא ס"א), שאין לשוחח בבית הכנסת מלבד דברי תורה ותפילה. וכתב שם המשנה ברורה: "ובזוהר הקדוש פרשת ויקהל הפליג מאד בגודל העוון הזה. וכל שכן שיש לזיזהר בבית הכנסת ובבית המדרש מעוון דיבורים אסורים. כגון, לשון הרע, ורכילות, ומחלוקת וקטטות. כי מלבד שהם עוונות חמורים מאד, עוד יגדל העוון יותר במקום קדוש, כי הוא מזלזל בכבוד השכינה. ואינו דומה החוטא בינו לבין עצמו, לחוטא בפלטין [בארמון] של מלך, לפני המלך". אצלנו בבית הכנסת, בעקבות הפוגרום, תלו מודעות גדולות, הקוראות לציבור לחתום ולקבל על עצמם שלא לדבר בבית הכנסת. (מלבד הצבת שמירה בפתח בית הכנסת). כזה ראה וקדש.

בפרעות ת"ח ו"ט, כאשר שונאי ישראל ערכו פוגרומים ביהודים, ונרצחו אלפי יהודים הי"ד, באותה תקופה זעק הגאון הגדול "התוספות יום טוב", שהדרך היחידה לעצור זאת, היא על ידי שיפסקו לדבר דברי חול בבית הכנסת. ואף תיקן לומר "מי שברך", לאחר קריאת התורה בשבת, למי שנוהר שלא לדבר בבית הכנסת. והאדמו"ר מגור כתב בספרו דעת ותורה (פר' בחוקות), שהתגלה לו הטעם, מדוע השואה לא הייתה בקהילות הספרדים ובני עדות המזרח? משום שהם נהגו בכבוד בית הכנסת, ולא שוחחו דברי חולין בבית הכנסת.

3) להתחזק בשמירת הצניעות והקדושה: החפץ חיים זצ"ל היה רגיל לומר, שאם מתרחשת צרה ל"ע בעם ישראל, הרי זה בעקבות חוסר צניעות וקדושה. מאחר שחוסר צניעות גורמת לסילוק השכינה, כמאמר הכתוב: "וְהָיָה מִתְנַתְּךָ קְדוֹשׁ, וְלֹא יִרְאֶה בְךָ עֲוֹנוֹת דָּבָר, וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ". וכאשר אין את ההגנה של השכינה, יכולים בני עוולה, בני עשו וישמעאל, לעולל לנו כזאת וכזאת. לצערנו הרב, ישנן נשים חרדיות (ובפרט בנות חו"ל) היוצאות לרחוב בבגדי פריצות, ופאות פרוצות, המושכות את העיין. (על אף שנחלקו הפוסקים לגבי חבישת פאה, אבל בפאות כאלו המושכות את עין הגברים כמו שיער טבעי ואף יותר מכן, אין אף רב בעולם שמתיר זאת). ובכך הן מכניסות ארס כארסו של עכנאי בלבם הטהור של הבחורים והאברכים, וגורמות להם להיכשל בעוונות חמורים ביותר, אשר אין כאן המקום לפרטן. והן אף גרמו להרבה בחורים טובים לעזוב את דרך התורה, ולהיות "שבאבניקים". ועתידות הן ליתן על כך את הדין. כאשר יעמדו הן בדין לפני הבורא יתברך, ויראו להן מה עשה בחור פלוני ואיש אלמוני בגלגל, וכמה נרצחו בעוונן, וכמה יתומים ואלמנות בוכות וזועקות בגלגל, איזו בושה תכסה את פניהן, וכמה צער יסבלו הן מכך...

יתכן, ונשים אלו חושבות, שרק הליכה בגילוי בשר הוא לא צנוע. אך עליהן לדעת, שכל מטרתו של הבגד נועד כדי להצניע את גופה של האישה, ואילו כאשר הבגד מבליט יותר את הגוף, ומושך את עיני הגברים להביט בה, הרי שבגד זה אסור בתכלית האיסור. ולפעמים בגדים המושכים את העין פרוצים המה יותר מגילוי בשר. וכבר אמר המשגיח הרה"צ דן סגל שליט"א, שהבחורים בכו לפניו, שהנשים החרדיות הלובשות בגדי פריצות מחטיאות אותם יותר מהחילוניות!!!

שאלה שמתעוררת אצלי בעקבות כל אסון ופיגוע שקורה, וכעת התעוררה אצלי ביתר שאת, **לאחר הפוגרום הנורא בבית הכנסת: מה ד' רוצה מאיתנו? מה אנחנו צריכים לעשות כדי שאלוקים יאמר לצרותינו דיייייייי???** אני חושב שאלוקים רוצה משהו, דברים לא קורים סתם, אבל אני יודע מה ניתן לעשות מעבר למה שאנו עושים עכשיו. הרי אנחנו ברוך ה' שומרים תורה ומצוות, אנחנו "חרדים", אז מה עוד ניתן לעשות?

אתה צודק, עלינו לערוך חשבון נפש ולתקן את דרכינו, כדי שחס ושלום פיגועים כאלו לא יחזרו אלינו שוב. וכמו שכתב הרמב"ם (תחילת הלכות תעניות): "שבזמן שתבוא צרה, ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להם, ככתוב [ועונותיכם הטו אלה]", וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרת [מלשון מקרה], הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות". והנה, רובם ככולם של הנפגעים בפיגועים האחרונים, הנם בני הציבור החרדי. מה שמלמדנו שעלינו לפשפש בתוככי המחנה פנימה. וכיצד נדע מה עלינו לתקן? כתב המהרש"א (ח"א מגילה לא, ב ד"ה מאי היא), שבורא עולם מביא את המכה ב"מידה כנגד מידה", העונש דומה לעוון, כדי שנדע על מה עלינו לשוב בתשובה. **ואחרי הבדיקה בפרטי הפוגרום בבית הכנסת, נראה שעלינו להתחזק בג' דברים:**

1) להתרחק מהמחלוקת הרחק כמטחוי קשת: מחלוקת כמו אש שורפת, מכלה כל חלקה טובה, וגוררת עוונות רבים: שנאה, לשון הרע, זלזול בתלמידי חכמים, וכו'. וכו'. בפרט עלינו להיזהר ממחלוקת כזו, שהיצר הרע מפתה אותנו שזו "מחלוקת לשם שמיים". שרע לבו ה' שלח "שונאים" ו"מחבלים" לבצע פוגרום במקום קדוש, בשם "אללה הוא אכבר", האם זה לא מזכיר את המלחמות בתוככי בתי המדרש, ל"שם שמיים" כמובן? נאמר למשחית הרף!! נפגענו די והותר, בייסורים קשים ומרים, בעוון המחלוקת הזו. די! די! נאזין לתחנוניהן של ארבעת האלמונות, כפי שכתבו במכתבן הנכתב בדם לבן, להפסיק עם המחלוקת, הלשון הרע והרכילות, ולהרבות באהבת חינום!!

אמר חז"ל (מסכת דרך ארץ זוטא פרק תשי"ג): "וכן היה רבי אליעזר הקפר אומר: אהוב את השלום, ושנא את המחלוקת. גדול השלום, שאפילו בשעה שישראל עובדים עבודה זרה, ויש שלום ביניהם, אומר הקדוש ברוך הוא אין רצוני לנגוע בהם. שנאמר: "חבור עצבים אפרים הנח לו". אם יש ביניהם מחלוקת מה נאמר בהן? "חלק לבם עתה יאשמו". הא כיצד? עיר שיש בה מחלוקת סופה ליחרב. וחכמים אומרים: מחלוקת בבית הכנסת, סופו להיחרב. שני בתי דינים והם בעיר אחת, וביניהם מחלוקת - סופן למות". ובזוהר הקדוש (בראשית דף ר"ב) אמרו, "כאשר כל העם כולו מאוחדים, ויש ביניהם שלום, ואין ביניהם מחרחרי ריב ושנאה, הבורא יתברך מרחם עליהם, ומידת הדין לא שולטת בהם". הבה ונחליט, למרות שאנחנו שונים, חושבים אחרת, והרב שלנו חולק על הרב שלהם, נשאר מאוחדים, ונכבד זה את זה. הרי כל אחד יש לו את הרב שלו, ויש לו על מה לסמוך. בואו ונסכים, שמותר לנו לא להסכים בכמה וכמה דברים...

2) להיזהר ביותר משיחת חולין בבית הכנסת: בית הכנסת נקרא "מקדש מעט", משום שהשכינה שורה בו. והנה, לצערנו הרב, השכינה

מהחיזבאללה לעולם התורה

הוא היה נער צעיר שגדל בצל ארגוני הטרור בלבנון - מאסר ממושך בבונקר לבנוני על ידי החיזבאללה, לימד אותו להיכנע ולהתגייס לשורות החיזבאללה - בשקט ובהסתר הוא הדליף לישראל מידעים ביטחוניים סודיים במשך 14 שנה - אחרי שעבר דרך תחתית, מוצא עצמו עולה לישראל, מתגייר ומצטרף לתלמידי ישיבת אור יקר בצפת - לפניכם סיפורו המרתק והבלתי ייאמן של ר' אברהם סיני - איבריהם יאסין, כפי שקראו לו אז.

הקב"ה, גם בית כנסת הוא הבית של הקב"ה, ברצוני ללכת לשם". התפללתי בבית הכנסת ביום הכיפורים כשאני עוד לא יהודי. מפה לשם התחלתי ללכת עוד ועוד, 'נדבקתי' בזה, בדרך של הקב"ה, וחשתי שזו האמת שלי. המשכתי עם זה הלאה ורציתי להתגייר, אך ראיתי שאף אחד לא רוצה לגייר אותי. גם גורמים רשמיים מטעם המדינה עמדו נגדי ואמרו: "אם תתגייר, נפסיק את ההכרה בך, ואת המשך שיתוף הפעולה איתך". ויתרתי על ההכרה בי מצד מדינת ישראל, אשר כללה בין היתר הזרמת ספים במזומן, מתן רכבים חדשים, ובית גדול ומפואר... הכל למען אמונתי בעם היהודי. ואחרי אינספור מאמצים ותקופה ארוכה, התגיירתי לבסוף אצל הרב שמואל אליהו, רבה של צפת."

במפגש הראשון עם הרב אליהו, אברהם סיני, אז עוד ערבי לבנוני, נתקף בהלם. "באותם לילות ארוכים בדרכים בלבנון, שאלתי פעם את הקב"ה: "מדוע אתה שומר עליי? הרי אני לא הולך למסגד ואני בכלל בוגד?!". באתו לילה, חלמתי חלום, שאני נכנס לבית עתיק, ורואה רב מזוקן שלוקח ספר מהספרייה. הבית הזה, היה לא אחר מאשר בית הרבנות בצפת. במעמד הגירות אמרתי לאשתי בהתרגשות: "זה הרב שראיתי אוזו בספר בחלום, וזה הבית שראיתי". אז שאלתי את הקב"ה למה הוא שומר עליי? והיום אני יודע למה: כדי לספר את כל הניסים והנפלאות של הקב"ה שעושה ושומר, כשכל מה שעשה לי - זה למען כל אחד ואחד מעם ישראל, לא למעני."

ר' אברהם סיני חי כיום בצפת עם אשתו ועם שבעת ילדיו, שניים מהם נולדו בישראל. ילדיו שירתו שירות מלא בצה"ל, ואחד מהם אף שימש קצין בחטיבת גולני במהלך מבצע 'צוק איתן'. הוא מרצה כיום בבתי כנסת ברחבי הארץ, ואף כתב ספר הנושא את הכותר 'השהיד מלבנון - משני צדי הגבול', שטרם ראה אור באופן רשמי, אך חולק במהדורה מוגבלת לחיילים במהלך מבצע 'עמוד ענן' לפני כשנתיים. "אנחנו העם הנבחר", אומר סיני בגאווה. "אנחנו עם חזק שלא מפחד ולא צריך לפחד. אנחנו ננצח בכל המלחמות, אבל הבקשה שלי היא להתאחד ולהיות ביחד."

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה, למציאת הזיווג, לפרנסה, לזרע של קיימא, להצלחה, לשלום בית, וכו'.

כל נספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום", מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן."

אנו זקוקים לתרומות רבות!
ניתן להפקיד בנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

מעשה, ולהתחבר לגרעין הקשה של החיזבאללה. בתחילה הם חשדו בי, אמרתי להם שכל הבעיות שהיו עם משפחתי היו רק עם אחי, אז הם האמינו שאני שייך להם. כך היה זמן מה, עד שעליתי על חוליית מחבלים שתכננו פיגוע נגד בסיס הצבא הישראלי. שמעתי על כך והייתי אכול ספיקות. מצד אחד היה בי מה שאמר: 'כבר יצאת נקי מהחיזבאללה, אז מדוע ששוב תהיה חשוד?'. אבל החלטתי אחרת ועשיתי מעשה: באחד הימים שלאחר מכן, התחלתי לרוץ מרחק של 60 קילומטר, עד שהגעתי לצבא דרום לבנון הישראלי, שם נפגשתי עם הישראלים

ר' אברהם סיני בעיר מגוריו. צילום: אלימלך גרסטל

ממכריי, ומסרתי להם את המידע. אהבתי במיוחד אדם מסוים שהיה בא בזמנו לבית שלנו. נפגשתי איתו, והצעתי לעבוד באופן קבוע בשביל ישראל בתוככי החיזבאללה. כמובן, לא מקבלים מיד כל מי שבא, אלא בודקים אותו, וכך גם היה אצלי. במשך כמה חודשים בדקו אותי במבדקים שונים, ואז ביקשו שבאמת אתגייס לחיזבאללה, ושתלו אותי שם. הם הדריכו אותי בדיוק מה לעשות, וממש דאגו שאגדל בדרגות בתוך החיזבאללה."

"ראיתי בהלום את הרב שבסוף גייר אותי"

בנקודה הזו, סיני ממעט לדבר. מעט מאד מותר לספר ולפרט. "אני יכול רק לומר שמנעתי הרבה מבצעים של החיזבאללה, הצלתי בס"ד הרבה מאד חיילים, ומנעתי פיגועים. עשיתי המון באותן שנים. הקב"ה רצה שאצליח. אני זוכר את הפיגוע הראשון שמנעתי: היו אלו 150 מחבלים, מהם 80 מתאבדים, שהיו אמורים להיכנס לבסיס ישראלי, ולהרוג וגם לחטוף חיילים. אני ידעתי הכל על המבצע הזה, סיפרתי את כל המידע הזה למפעילי, וב"ה הכוחות שלנו הכינו את עצמם. הצבא הטמין להם מלכודות בדרך, עלה עליהם לפני שהם עשו את הפיגוע הזה, והרג רבים מהם."

במשך 14 שנים, מ-1986 עד לשנת 2000, סיני היה עמוק בתוך החיזבאללה, וסייע לישראלים במניעת עוד ועוד אירועי טרור. לאחר מכן הוא כבר החליט לעבור לישראל. "החלום שלי היה לעבור לכאן, ידעתי שאם אבוא לכאן, יהיה לי טוב". הוא לא ברח מלבנון, אלא סיכם מראש עם הצד הישראלי שיגיע עם משפחתו למחסום ושיכניסו אותו, וכך בדיוק היה. הוא ומשפחתו התיישבו בצפת. במשך 3 השנים של הבאות, המשיך לסייע לצבא והפעם המהצד השני של הגבול, הוא שירת בשייטת ובעוד יחידות מובחרות מאד. "בעיני זרועות הביטחון הייתי עדיף על כל חייל אחר, מאחר שהכרתי על בוריו את השטח ואת האנשים."

בערב יום כיפור תש"ס, החל המהפך האישי. "הייתי, כאמור, אדם מאמין. ישבנו אז אשתי ואני במרפסת, וראיתי את שכניי הולכים לבית-הכנסת. אמרתי לאשתי: "מסגד היה עד היום לדעתנו הבית של

"גדלתי בבית מוסלמי בלבנון", הוא פותח. "הבית בו גדלתי היה בית ימני, כלומר נגד הטרור ובעד הממשלה. טרוריסטים פלשתינים ששלטו על האזור, דאגו להציק לנו פעמים רבות בשל דעותינו. למרות הכל, המשכנו להיות נגד הטרור, ולא התחברנו לקיצוניות. כשהצבא הישראלי הגיע ללבנון ב-1982, קלטנו שהישראלים הם לטובתנו, לצד הימין בלבנון, ונגד הטרור והפלסטינים. לא רציתי את כל הטרור שהיה עד אז, והישראלים העניקו לנו את החיים הכי טובים שיש, מכל בחינה. כל מי שלא אהב את הטרוריסטים ורצה לחיות בשלום, קיבל את זה בשמחה. בערבית יש אמרה: 'כשהשכן שלך שבע - גם אתה תהיה שבע'."

עם הזמן, הוא נקשר לחיילים הישראלים. "התחברתי אליהם. הישראלים שם היו אנשים טובים, מבקרים אצלנו, עוזרים, ונותנים מזון ומים. הם באו לטובתי ואני מצידי חשתי שאני חייב להחזיר להם. לכן, אם ראיתי מחבלים או טרוריסטים, הייתי מעביר מידע לישראלים ומשמש כ'מודיע'. בזמן הזה, כמובן, בעיני הטרוריסטים הייתי בוגד ומרגל."

"בשנת 1983, התחיל החיזבאללה לבצע פיגועים כמו הפלשתינים. החיזבאללה התחיל להציק למשפחתי יותר ויותר, כי כמובן ידע את דעותינו הידועות. ב-1985 חיזבאללה ניסה ממש להרוג אותנו, ואז ברחנו לדרום לבנון, לכפר בו היה בסיס של הצבא הישראלי ששלט באזור. ביום היינו נמצאים בשטח ובאזור שלנו, ובליה שנים במקום מוגן, מהפחד. כך זה נמשך, עד שיום אחד החיזבאללה עשה לנו מארב בתוך הבית, ואני ואבי ושניים מאחיי נחטפנו. כלאו אותי בבונקר מתחת לאדמה, ושם שהיתי שנה שלמה. היה לי קשה מאד בשנה הזאת. עינו אותי המון, חתכו בבשרי, והשיא היה כאשר רב המחבלים, עימאד מורנייה ימ"ש, שרף את בני התינוק בן 9 החודשים מול העיניים!! קשה לתאר את הקושי שעברתי שם."

סוכן כפול של החיזבאללה וישראל

בשנה הזו בה שהה סיני בבונקר, היה לו מעט זמן להרהר. "גדלתי בבית מוסלמי רגיל, אף פעם לא הייתי במסגד, ולא למדתי את הדת המוסלמית. בבונקר, מצאתי ספר קוראן, ואז התחלתי לקרוא בו, כדי לדעת מה יש לחיזבאללה למכור. אולי בכלל הם בסדר ואני לא. ואז להפתעתי גיליתי שכל מה שהם הטיפו, לא נמצא בקוראן. לא כתוב בו להילחם, ומה שכן כתוב בו, זה למשל, איך הקב"ה הוציא את אברהם אבינו מהאש, וכן כל הניסים והנפלאות שהקב"ה עשה לעם ישראל ביציאת מצרים, ומתן תורה על הר סיני. באותה תקופה ידעתי שיש בורא לעולם: הוציאו אותי להורג פעמיים, ניסו לירות בי ולא יצא כדור - כי הקב"ה לא רצה שאני אמות. פעמיים בבונקר ניסיתי לתלות את עצמי - והחבל נחתך. נשבעתי אז לקב"ה שאני לא אעזוב אותו. ראיתי איך שהקב"ה אומר לי: "אני בראתי אותך, ואני אחראי עליך". בקוראן ישנה שאלה: "האם העולם יכול לברוא נשמה?". התשובה היא כמובן שלא. "אם העולם לא יכול לברוא נשמה", כתוב שם, "אז בוודאי שהוא גם לא יכול להוציא נשמה - אלא אם הקב"ה רוצה את הנשמה בחזרה, ואז הוא שולח שליח". כלומר, אם מחבל יהרוג אותי - הוא השליח להחזיר את נשמתי לקב"ה, משום שהוא החליט להרוג אותי ולא המחבל."

לאחר שנה, בסוף 1985, הוציאו אותו שוביו לחופשי. "יצאתי החוצה כאדם מאמין, והחלטתי לעשות

שעת חינוך עם מנוחה פוקס

יועצת משפחתית וסופרת

בני בן השש הוא כבר יוצא גזול, לא מיוקו, אבל לא יודע להסתפק בזה שנקבא. אק לא ויגיקו או מה שהיא רוצה - הוא להשתולל וזוכה למחלוקת כלוא מיוקו. שוק צבר לא דובר לנו. צד לא נגון או אר מזקוקו הוא יחשיק, ואנחנו לא רוצים או לא יכולים לגרר (אפילו, כולל אנחנו ויגיקו או אר מזקוקו).

הבן שלכם הוא כבר ילד גדול, כפי שציינתם, ואני רואה שהוא גם חכם. הוא בוכה ומשתולל, ובסוף גם מקבל, לפחות לפעמים. ילד חכם לומד מזה שכדאי לו לנהוג בצורה כזו. "שווה לי לצרוח כמו תינוק, שווה לי להתחצף, ואולי אפילו לשכב על הארץ ולבעוט, אם בסוף אני מקבל את מה שרציתי". ילדכם למד שאכן "לפעמים", אבל אולי הרבה פעמים, הוא קיבל בדרך זו את מה שהוא רצה. הורים רבים אומרים לילד שלהם: "לא", עד שהוא צורח ולא מוותר, ולבסוף הם מוותרים. אם הילד אכן ילד חכם, הוא לומד שגם כשאתם אומרים: "לא!" זה יכול להיות: "כן!".

אתם שואלים מה לעשות? ראשית, חישבו לעצמכם אם תוכלו לתת לו את מבוקשו. אם אתם יכולים, ואתם יודעים שגם תתרוצו בסופו של דבר, אל תכנסו בכלל לוויכוח הזה. אם אינכם יכולים לתת לו, או לא רוצים (שגם זה לגיטימי), עמדו על שלכם. אל תתנו. גם לא בסוף. רק כך, כשהילד ילמד שהוא בשום פנים לא מקבל, גם אם משתולל וצורח - הוא

מאישה לרעותה

קרן עושה את דרכה מהעולם החילוני לעולם התורני, ומשתפת את קוראי "אור עליון" ברגשותיה ובתובנות חייה

מכתב מלב אוהב, אלייך בת של מלך!

היום בפני מציאות, בה מי שמחצינה את עצמה ומעזיזה פניה יותר - נחשבת כביכול "שווה" ומצליחה יותר. (ההפך הגמור מהכתוב: "אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין", ומי מאיתנו לא רוצה ברכה?). אך לא כך הדבר. אולי כרגע נראה שהן מצליחות יותר, אך לטווח הרחוק הן יוצאות בהפסד גדול מאד. משפחות רבות נהרסו, זוגות רבים התגרשו, ורבים מהזוגות הנשואים לא מאושרים בנישואיהם, בגלל ההתנהגות הזאת... ודווקא אותן בנות ששמרו את עצמן לאחד היחיד והנכון עבורן, שעמדו מול הניסיונות הקשים, ולא התפתו "להיות כמו כולן", דווקא הן זכו לבנות בית עם בחור שראה בהן את התוכן, את הפנימיות, שמעריך ומכבד אותן.

שנים רבות חייתי בדרך חיים שאינה דתית. בעולם בו הכול "פתוח", מותר ולגיטימי. והנה, לאחר שנים - הבנתי! מאחר שכל אחת מכן, אחות יקרה, אהובה עלי מאד, חשוב לי להביא בפניכן את התובנות שלי: ניסיונותיה של אישה בדורנו קשים מאד. בפרט כשבחורה מבקשת לשמור על עצמה ועל צניעותה, הופך הדבר למשימה לא פשוטה כלל וכלל. לעיתים עליה לעמוד מול החברה, ואף להתמודד עם הערות פוגעניות ומעליבות, המגיעות פעמים רבות אף מצד האנשים הקרובים אליה ביותר. אבל - איפה שנמצא הקושי - שם נמצא הניסיון, ושם עלינו לתת את כל כוחנו!!!

מי מאיתנו אינה רוצה להינשא לבחור ירא שמים, נעים הליכות, מתעניין, מקשיב, אוהב, בעל מידות טובות, שענינו נתונות בן בלבד! כל בחורה כנה תודה כי גבר כזה הוא חלומה. כל אישה תודה, שרצונה לבנות בית כשמצידה גבר השייך רק לה, שישייר לה בכל ערב שבת "אשת חיל", שחיבר שלמה המלך ע"ה, וכולו שבחים לאישה הכשרה, ויכוון עליה בכל מילה ומילה.

אני הכותבת, לא הייתי אישה דתייה כל חיי, ראיתי סגנונות חיים שונים, חוויתי חוויות שונות ומשונות, ולא מצאתי באף מגזר ובשום מקום מציאות בה הגבר באופן קבוע, בכל ליל שבת, שר לאשתו האהובה שיר הוקרה, כל כך חזק ונוגע ללב, בו הוא מפרט את כל מעלותיה, בו הוא מודה לה על כל פעולותיה, ובאמצעותו מצאתי בשום מקום, מלבד בבתיים דתיים המתקיימים על פי הנחיות התורה הקדושה, וביתם דומה ממש לבית מקדש פרטי.

נשמתי זועקת! כיצד יתכן שנאפשר, כנשים, שימדדו אותנו על פי חיצוניותנו, כאילו היינו חפץ, רהיט, תמוננה??!! וזו בדיוק המציאות בחוץ. אישה נבחנת ונמדדת על פי מראה החיצוני, ולא על היותה אדם, על היותה נשמה! יהלום אמיתי! הרי באישה יש תעצמות נפש, עומק ורגישות נפלאים ומיוחדים כל כך, איך יתכן שנשכחים שכל מה שראו בנו זו החיצוניות?? כאילו היינו בובת ראוונה, שכל כולה החצנת היופי, ועמידה ב"תקני הרחוב" המגדירים מהו "המראה הנכון"!!

נשאלת: שאלה: כיצד ניתן לזכות בגבר ירא שמים? בזוגיות טובה? בבית שיעמוד איתן מול הסערות הקשות המשתוללות בחוץ? עלינו הנשים לדעת, שכדי לזכות להקים בית שהוא בית מקדש פרטי, בית שעליו נאמר: "איש ואישה שזכו שכינה ביניהם", כלומר, שהקב"ה בכבודו ובעצמו ישכון בביתנו, עלינו ללכת בכיוון ההפוך מהדרך שהרחוב סולל לנו. כיצד? מהותה של האישה היא כבודה; וכדי לשמור על מהותך האמיתית כאישה, עלייך לשמור על עצמך וכבודך. הכוונה העיקרית היא כמובן מול הגברים: לא להתפתות ללשון חלקלקה, למילים יפות (שהן בגדר דיבורים בעלמא), להבטחות. ובמיוחד, אל תעמיד את עצמך בניסיון כלל וכלל!

ככן, הפיתויים קשים. אנו עומדות

הצלחה רבה, מנוחה פוקס
מנוחה פוקס כתבה עד כה כ-300 ספרים, לרכישת ספרי המחברת, צלצלו: 02-5712111

חלוקת ספר "תיקונא דיוסף צדיקא" בחינם לתיקון פגם הברית להינצל מאויבים ומחבלים ולהצלחה בכל העניינים

בהמשך לחלוקת "תיקוני הזוהר", אנו שמחים להודיע כי לקראת ימי השובב"ם יצא לאור ספר "תיקונא דיוסף צדיקא" מהדורת כיס באותיות מהירות עיניים

המכיל בתוכו דברים נפלאים:

- א. מוסר לשמירת הברית מרבי יעקב אביחצירא זיע"א
- ב. תיקון מ"ח - בראשית תמן
- ג. תיקון היסוד לרבינו יוסף חיים זיע"א
- ד. פרק ז' ממסכת מקוואות
- ה. תיקון היסוד המובא בשם רבינו האר"י
- ו. סדר "קריאת שמע שעל המיטה" של האריז"ל
- ז. תיקון לפגם העיניים
- ח. זיכרון הנפש - תיקון עונות הכללי
- ט. תפילת השב לחסיד רבינו יונה
- י. תפילת עננו להרש"ש
- יא. תפילה נוראה לתיקון היסוד למוהרנ"ת
- יב. תיקון הכללי למוהר"ן מברסלב

כל המעוניין להתקדש ולקבל ספר חינוך בדואר יתקשר 052-7680904 המעוניינים להיות ממזכי הרבים באזור מגוריהם, ניתן לקנות במחיר מוזל בטל' הג"ל

המעוניינים לזכות בשותפות במצווה, ולהיות שותפים בהדפסה ובהפצה, יכולים לתרום ע"י חיוג למספר 012-4490-8530-1754, ואז להקיש את קוד העמותה 8056, וחשבוכם יחויב חיוב חד-פעמי של ח"י שקלים. (השיחה בעלות שיחה רגילה).
או להתקשר ל 012-4490-8530-1700, ואז להקיש את הקוד 8057, וחשבוכם יחויב חיוב חד-פעמי בסך 72 שקלים. (השיחה בעלות שיחה רגילה).
תזכו למצוות